

Tribuna

El CRAI de la URV: al servei del coneixement i la societat

els Centres de Recursos per a l'Aprenentatge i la Investigació (CRAI) són un entorn unificat i dinàmic que integra serveis bibliotecaris, tecnològics, suport a l'estudi, docència, recerca i transferència de coneixement. Va molt més enllà del concepte tradicional de biblioteca, oferint espais moderns de treball, accés a recursos digitals i assessorament especialitzat per a estudiants i docents. En el cas de la URV, el CRAI ofereix serveis a institucions i entitats a les quals pot aportar valor afegit i dissenya activitats que apopen el CRAI a la ciutadania. Així mateix, la URV s'apropa als estudiants preuniversitaris fent extensius els serveis del CRAI per tal de complementar l'adquisició de coneixements i habilitats transversals i la iniciació en la recerca, a la vegada que es familiaritzen amb el món universitari. El CRAI ha estat un element essencial de transferència de coneixement per a la ciutadania de les nostres comarques, incrementant la formació de la població en etapes prèvies a la universitat i promovent la cultura de la recerca i la innovació facilitant l'accés obert al patrimoni bibliogràfic. També hi poden accedir estudiants d'altres universitats. I aquest és un aspecte cabdal en el que el Pla Estratègic dels CRAI i el Pla Triennal del Consell Social, coincideixen en l'aposta compartida per la qualitat i l'impacte social de la universitat, l'impuls del coneixement obert i una gestió eficient, sostenible i centrada en les persones, orientada al prestigi institucional i al servei a la societat des de tots els recursos i capacitats. Des dels seus inicis, el CRAI de la URV ha estat un actor clau en l'evolució de la universitat. Amb la incorporació de recursos d'informació, tecnologies emergents i serveis innovadors, els CRAI de campus s'han consolidat com uns espais pioners i com una autèntica cruïlla de coneixement. Però no ens hem quedat aquí, ara, aquesta trajectòria de lideratge es projecta amb força a través d'un Pla Estratègic que reforça el seu paper central en el desenvolupament acadèmic i científic.

El pla estratègic del CRAI parteix d'un objectiu clar: oferir serveis de qualitat que responguin a les necessitats reals de la comunitat universitària i contribueixin de manera directa a l'excel·lència docent i investigadora. Alhora, aquest compromís incideix de manera positiva en la projecció de la URV i s'alinea plenament amb el marc normatiu vigent, especialment amb el que estableix l'article 12.7 de la LOSU, que destaca el

Josep Poblet Tous
President del Consell Social de la
Universitat Rovira i Virgili

paper de les biblioteques i unitats universitàries en l'accés obert als recursos d'informació i en la promoció de la ciència oberta tant dins com fora de la universitat.

Per donar resposta als reptes presents i futurs, el Pla Estratègic del CRAI s'estructura al voltant de tres grans eixos que defineixen una visió integral i coherent del seu rol dins l'ecosistema universitari. El primer eix concep el CRAI com un espai d'aprenentatge i coneixement complementari a l'aula, capaç d'acompanyar i reforçar les noves metodologies docents i la transformació digital. En aquest sentit, el CRAI no es limita a ser un espai de consulta, sinó que esdevé un entorn físic i virtual que afavoreix l'aprenentatge actiu i col·laboratiu.

El segon eix estratègic situa el CRAI com una infraestructura científica de primer nivell, fonamental per al desenvolupament de la recerca. Des d'aquesta perspectiva, el CRAI facilita al personal investigador l'accés a recursos d'informació especialitzats, eines avançades i serveis d'assessorament que afavoreixen la qualitat, la visibilitat i l'impacte de la producció científica. La promoció de la ciència oberta esdevé aquí un element central, alineat amb les polítiques institucionals i amb els principis de transparència, accessibilitat i reutilització del coneixement.

El tercer eix posa l'accent en les persones. El CRAI assumeix un compromís ferm amb el benestar de la comunitat universitària, amb la sostenibilitat i amb la projecció de la URV. Aquesta mirada humanista reforça el paper dels CRAI de campus com a espais inclusius, oberts i propers, que fomenten el talent i contribueixen a crear entorns saludables, sostenibles i socialment responsables.

Les accions desenvolupades fins ara pel Pla Estratègic han permès avançar de manera tangible en aquests objectius. L'adaptació dels espais a diferents

usos ha obert la porta a noves experiències d'aprenentatge i ha creat entorns que afavoreixen la inspiració, la col·laboració, la co-creació i la innovació. S'han ampliat de manera significativa els serveis virtuals i els recursos en línia, facilitant l'accés flexible al coneixement i reforçant la dimensió digital del CRAI. També s'ha començat a explorar la incorporació de la intel·ligència artificial tant en els motors de cerca i la recomanació personalitzada de recursos, com en l'automatització de tasques com la catalogació. A més, la digitalització de fons bibliogràfics patrimonials singulars ha permès millorar-ne la difusió i la visibilitat, tot potenciant un patrimoni

d'alt valor acadèmic i cultural.

Entre les actuacions concretes més rellevants, cal destacar l'adaptació dels espais dels CRAI de campus per donar una millor resposta a les necessitats canviants de la comunitat

universitària, com ara la incorporació de cabines individuals per a videoconferències, així com la capacitat d'acollir iniciatives impulsades pels mateixos usuaris, com hackathons -trobades intenses de col·laboració entre equips multidisciplinaris que desenvolupen solucions tecnològiques innovadores per a reptes específics-, o exposicions. Igualment significativa ha estat l'ampliació dels acords transformatius amb editorials, que ha permès avançar en la publicació en obert, especialment en aquells àmbits on l'accés obert havia estat tradicionalment més limitat.

En conjunt, el Pla Estratègic del CRAI de la URV dibuixa un horitzó ben clar: uns CRAI de campus innovadors, oberts, centrats en les persones i plenament integrats en la missió de la universitat, capaços de respondre als reptes del present i de contribuir activament a la generació i difusió del coneixement al servei de la societat. És per això que, seguint el criteri anunciat pel Consell Social d'avaluar i fer pública de forma prèvia a la campanya electoral de la universitat la nostra opinió sobre els diferents instruments estratègics en curs -com el del CRAI, que fa possible una universitat millor per a tothom-, que s'escau posar-lo en valor i felicitar-ne als seus protagonistes actuals i als que van iniciar aquest exitós camí, que avui és de referència en el sistema universitari català.

Tribuna

A los votantes del PP, con respeto

Me han sorprendido unas declaraciones de la dirigente del Partido Popular, Dolors Montserrat, en las que se felicita por la derrota de la extrema derecha en Hungría y se congratula porque, según ella, «el PP es el único partido que frena a los enemigos de la democracia y a los euroescépticos». Las declaraciones en sí son de una estricta higiene democrática; en efecto, hay que felicitar-se de que los ultras de la extrema derecha queden fuera de cualquier Gobierno democrático... lo sorprendente no es eso. Lo que resulta paradójico es que un día la señora Montserrat se jacte «de que el Partido Popular ha frenado a los ultras de Orbán» y al día siguiente no diga ni esta boca es mía cuando el PP llega a un acuerdo con la extrema derecha de VOX, aliada y admiradora de Orbán, para gobernar conjuntamente en Extremadura y Aragón.

Lo digo con respeto, pero apelo a su sentido común. ¿Cómo es posible felicitar-se por derrotar a la extrema derecha en Hungría y, al mismo tiempo, pactar con esta misma extrema derecha en España? Supongo que la señora Montserrat dirá que la culpa de todo es del presidente Pedro Sánchez (como siempre dice) pero, reitero, aplique su sentido común: ¿lo que es positivo para Europa no lo es para España? ¿Se puede combatir a la extrema derecha en Hungría o en Polonia y abrazarse con Vox en nuestro país?

Si la derecha tradicional comete el mismo error que cometiò en los años 30 del siglo pasado y permite la entrada de los ultras en las instituciones democráticas después será demasiado tarde para lamentarlo... La democracia cristiana desde 1945 nunca, subrayo: ¡nunca!, ni tan siquiera se ha planteado pactar con aquellos que abominan de los principios democráticos liberales y de los valores europeístas. Y tenían razón en hacerlo...

Me dirijo ahora a los ciudadanos progresistas y de izquierdas: nos la jugamos, literalmente. Nos jugamos que pase en nuestro país lo mismo que ha pasado con Trump en los Estados Unidos, ni más ni menos. La gente de Vox no oculta que estas son sus intenciones. Pero para conseguirlo necesitan un requisito indispensable: que bajemos los brazos, que nos rindamos, que nos desmovilicemos, que no vayamos a votar. Que consideremos que un Gobierno de Vox-PP es prácticamente ineludible, como si fuera algo 'natural'.

Y no es así, ni por asomo. Os hago una última reflexión, si ahora mismo usted se encuentra enfermo irá a su centro de asistencia primaria, si necesita medicación la obtendrá, si tiene que operarse por alguna dolencia podrá hacerlo y si tiene que quedarse ingresado en el hospital nadie lo pondrá en duda. Todo ello será posible sin que usted tenga que pagar ni un euro de su bolsillo ni preocuparse por si va a poder pagar la factura.

Es así, ¿no? Sí, es así pero no lo es por ninguna casualidad, es así porque un Gobierno socialista hace 40 años (de la mano, por cierto, de un ministro socialista catalán, Ernest Lluch) implementó un sistema de sanidad pública, universal y gratuito que sentó las bases, como escuché decir hacer poco, de una sociedad decente.

Esto es lo que está en juego. Si los ultras entran en el Gobierno no se lo cargarán directamente, pero empezarán con la matracaca de los 'excesos' de la izquierda y, por tanto, a recortar los presupuestos públicos de sanidad o educación con lo que tendremos un peor servicio...

¿Queremos un país con un sistema como en los Estados Unidos, tan admirados por nuestra derecha, donde la atención sanitaria sea un privilegio de aquellos que tienen más dinero o que se puedan pagar un seguro privado?

Si la respuesta es 'no' debemos que tener claro que solo un Gobierno progresista liderado por el Partido Socialista es capaz de garantizar una sanidad pública universal y de calidad. Tenemos que tenerlo claro y actuar en consecuencia.

Valle Mellado
Diputada del PSC por Tarragona